

Els voltors comuns faciliten la detecció i la preparació de carronya al trençalòs

Una recerca de la UdL i el CSIC analitza la relació entre espècies carronyaires

Els voltors comuns (*Gyps fulvus* [https://es.wikipedia.org/wiki/Gyps_fulvus]) faciliten la detecció de carronya al trençalòs (*Gypaetus barbatus* [https://es.wikipedia.org/wiki/Gypaetus_barbatus]) i també la preparació de les carcasses, desmembrant-les i menjant-se els teixits tous per deixar a punt l'accés a les restes òssies. És la principal conclusió d'una recerca de la Universitat de Lleida (UdL), l'[Institut d'Investigació en Recursos Cinegètics](https://www.irec.es/) [<https://www.irec.es/>] (CSIC-UCLM-JCCM) i l'[Institut Pirinenc d'Ecologia](https://www.ipe.csic.es/) [<https://www.ipe.csic.es/>] (IPE-CSIC) que analitza la relació entre espècies carronyaires, publicada a la revista *Ecosphere* [<https://esajournals.onlinelibrary.wiley.com/journal/21508925>].

Trençalòs alimentant-se / Foto: Pilar Oliva-Vidal

L'equip d'investigació ha monitorat 133 carcasses de diferents tipus (herbívoros i carnívors) i mida (1-100 quilos), tant en paisatges oberts (70) com en els de matolls (63) dels Pirineus i Prepirineus espanyols per explorar l'estratègia d'alimentació del trençalòs i relacionar els seus hàbits amb la transferència d'informació social entre espècies (heterospecífica) i el comportament tròfic adaptatiu, és a dir, com han modificat la seua conducta per menjar.

Les investigadores i els investigadors han analitzat 240.354 fotografies que cobreixen 3.786 esdeveniments d'alimentació i han detectat 44 carcasses explotades per trençalossos. D'aquests cadàvers, un 95,5% havien estat explotats prèviament per altres espècies: un 93,2%, per voltors comuns i un 2,3%, per àguiles daurades (*Aquila chrysaetos* [https://es.wikipedia.org/wiki/Aquila_chrysaetos]).

"A la nostra zona d'estudi, els voltors són facilitadors fonamentals per als carronyaires especialitzats com els trençalossos, tant per a proporcionar indicis visuals sobre la ubicació dels aliments com per obrir les canals per permetre l'accés a les restes òssies", explica la signant principal de l'article, Pilar Oliva-Vidal, del departament de Ciència Animal de la UdL, el CSIC-UCLM-JCCM i l'IPE-CSIC.

Els resultats assenyalen que l'activitat d'aus carronyaires es concentra durant les hores de llum (93,7%). En general, els voltors són la primera espècie en arribar a les canals (53%), seguits dels corbs (24%) i les àguiles daurades (15%). Els trençalossos se situen com a tercera, quarta o cinquena espècie en arribar. "Això mostra que els trençalossos es beneficien de la col·laboració heteroespecífica per explotar carronya mitjana-gran", destaca el catedràtic de la UdL, Daniel Villalba.

L'estudi també ha determinat que els voltors comuns van explotar el 80% de les canals col·locades en paisatges oberts i el 61,9% en zones amb matolls, mentre que els trençalossos van localitzar i consumir el 48,2% i el 35,9% d'aquestes canals, respectivament. Les dos espècies triguen més a trobar cadàvers en zones amb més

densitat d'arbustos que en camp obert. No obstant, gràcies al procés facilitador dels voltors, un cop aquests darrers han localitzat l'aliment els trencalossos triguen el mateix en els dos tipus de paisatge.

"Aquest és el primer estudi que explora com les connexions socials dins del 'gremi' influeixen en les decisions d'alimentació del trencalòs", subratlla l'investigador del CSIC, Antoni Margalida. "La dependència dels trencalossos en els voltors comuns emfatitza que la disminució de la població de voltors i el tancament del paisatge (l'increment de matoll que cobreix les zones obertes i dificulta la detecció de la carronya) poden comprometre l'èxit de l'alimentació del trencalòs", afegeix.

M É S

I N F O R M A C I Ó :

Article *Heterospecific visual cues and trophic facilitation processes used by a solitary bone-eating vulture* [<https://esajournals.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/ecs2.4941>]